

"La Vita é Bella", η ζωή είναι ωραία. Πώς γίνεται, όμως, η ζωή να είναι ωραία σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης; Όλα αυτά τα φρικτά γεγονότα που επικρατούν εκεί γίνεται να μεταμορφωθούν σε ένα παιχνίδι, το οποίο θα κάνει ένα μικρό παιδί να μην καταλάβει τι ακριβώς συμβαίνει; Κι όμως, γίνεται, χάρη στην πατρική αγάπη, τη θυσία και το ενδιαφέρον που μπορούν να προσφέρουν οι γονείς στα παιδιά τους. Αυτό είναι και το κύριο θέμα της ταινίας "La Vita é Bella".

Όταν πρωτοείδα την ταινία, μου δημιουργήθηκε ένα κράμα συναισθημάτων, κυρίως θλίψης αλλά και χαράς. Βλέποντας το αρχικό μέρος, που είναι αρκετά κωμικό, δεν περιμένεις να αντικρίσεις τα γεγονότα που ακολουθούν. Ο φόβος και αγωνία κυριαρχούν στο δεύτερο μέρος της ταινίας, κυρίως για την τύχη της οικογένειας. Η οργή είναι ένα ακόμη συναίσθημα που μου προκλήθηκε. Με ποιο δικαίωμα τολμούν οι Γερμανοί να χωρίζουν μια οικογένεια; Με ποιο δικαίωμα αναγκάζουν αθώους ανθρώπους να δουλεύουν ακατάπαυστα, και μάλιστα στη συνέχεια τους θανατώνουν κιόλας; Το πιο κυρίαρχο συναίσθημα απ'όλα, όμως, είναι η συγκίνηση. Ο τρόπος με τον οποίο ο πατέρας «ξεγελάει» και παραπλανά το παιδί, κάνοντάς το να πιστέψει ότι όλο αυτό που συμβαίνει είναι απλώς ένα παιχνίδι, είναι αρκετός για να σε συγκινήσει. Βέβαια, η συναισθηματική σου κατάσταση κορυφώνεται με το τέλος της ταινίας.

Η ταινία "La Vita é Bella" προμηνύει αρκετές εκπλήξεις, οι οποίες σου προκαλούν μεγάλη εντύπωση. Για παράδειγμα, μια από αυτές είναι η επιμονή της μητέρας να ακολουθήσει την οικογένειά της στο στρατόπεδο, παρόλο που η ίδια δεν ήταν Εβραία. Το γεγονός αυτό αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς θα έπρεπε να είναι μια οικογένεια: ενωμένη

στα εύκολα, αλλά και στα δύσκολα. Όμως το πιο εντυπωσιακό με αυτήν την ταινία, είναι ότι στο τέλος το παιδί δεν έχει καταλάβει τίποτα από αυτά που συνέβησαν, και φυσικά όλα χάρη στον πατέρα, ο οποίος αγωνίστηκε ως το τέλος προκειμένου να πετύχει τον στόχο του: να ξαναενώσει την οικογένειά του.

Επομένως, θα πρέπει να κάνουμε μια προσπάθεια να μη «σβήσουμε» όλα αυτά που συνέβησαν και να τα ξεχάσουμε, αλλά να τα διδάξουμε σε όλο τον κόσμο, προκειμένου να αποφευχθούν τέτοιων ειδών λάθη και στο μέλλον. Η κινηματογραφική ταινία "La Vita é Bella", η οποία διηγείται το κομμάτι της ιστορίας μας, από την πλευρά των αδικημένων, οι οποίοι υπέμειναν όλες αυτές τις δυσκολίες και τα βάσανα, είναι αξιοθαύμαστη, και σας τη συνιστώ ανεπιφύλαχτα.

Πουλοπάτη Νεφέλη, Α'2